

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XXVII. De Familia Cœnobii XII. Apostolorum de Urbe Min. Convent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](#)

ANNO
1690.

ALEXANDER OCTAVUS.

XXVI.

Conceditur Indulgentia plen. perp. in Festo San-
ti Joannis a S. Facundo Ord. Eremitarum S.
Augustini.

Translata fuit alia Indulg. plen. perp. ab Innoc. XI.
Conf. ed. 1678. Mar. 4. Pont. 2. Et a Clem. XI.
Conf. ed. 1706. Jan. 21. Pont. 6. concessa fuit
similis Indulgen. Ecclesis Canon. Regul. S. Rus-
dicii Ordinis.

Dat. 29. Nov.
1690. An. 2.

ALEXANDER PAPÆ VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

R Edemotoris, & D. Nostri Iesu Christi qui
gloriosos saluberrimorum, que nobis reli-
quit exemplorum Señatores altis decoravit ho-
noribus, & celestis beatitudinis confortes effe-
cit, vices licet immeriti gerentes in terris spiri-
tualium munerum Thesauros, quorum Nobis
credita est dispensatio libenter erogamus, sicut
ad excitandam, & fovendam erga eosdem Bea-
tos Cœli incolas fideliūm devotionem salubriter
expedire in Domino arbitramur:

SS. albo ad-
scriptus fuit
S. Joannes ab
Ponte-
fice.

Concessio d.
Indulgentia
visitantibus
Ecclesiæ di-
fi Ordinis.

Clauſula.

S. 1. Cum itaque Nos nuper ad honorem
SSmæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem
Catholicae Fidei, & Christianæ Religionis incre-
mentum de Venerabilium Fratrum S. R. E. Car-
dinalem, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum,
& Episcoporum in Alma Urbe nostra tunc existen-
tium consilio, Beatum Joannem a Sancto
Facundo Ordinis Fratrum Eremitarum S. Aug-
ustini professorem, auctoritate Nobis a D. tradita
Sanctum esse decreverimus, & diffiniverimus, il-
lumque Sanctorum Catalogo solemni ritu ad-
scriperimus: hinc est quod nos ad augendam
fidelium religionem, & Animarum salutem co-
lestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti,
ac de Omnipotens Dei misericordia, ac Beatorum
Petri, & Pauli Apostolorum ejus aucto-
ritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus
Christi-fidelibus vere penitentibus, & Confessis,
ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex
Ecclesiæ quarumcumque Confraternitatum, Mo-
nastrorum, & Domorum Regularium, tam Fra-
trum, quam Monialium Ordinis prefati habentis
rectis, & in posterum quandocumque erigen-
dis, & ubicumque locorum existentibus die 22.
Junii Festo ejusdem S. Joannis a S. Facundo a pri-
mis Vesperis usque ad occasum solis Festi hujus-
modi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro
Christianorum Principum concordia, hæresum
extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exalta-
tione piis ad Deum preces effuderint, plenariam
omnium peccatorum suorum Indulgentiam, &
remissionem misericorditer in Domino concedi-
mus. Presentibus perpetuis futuris temporibus
valuturis.

S. 2. Volumus autem, ut ipsarum præsen-
tium Literarum transumptis, seu exemplis
etiam impressis manu aliquis Notarii publici
subscriptis, & sigillo persona in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides
habetur, qua haberetur ipsis presentibus, si
forent exhibita, vel ostensa.

Datum Rome apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Pisc. die XXIX. Novemb. MDCXC. Pon-
tificatus Nostri Anno Secundo.

XXVII.

Confirmatur particula Constitutionum FF. Min.
Conventualium circa familiam Conventus
XII. Apostolorum de Urbe.

Confirmata fuere quedam Decreta Cap. Gen. Conf.
ed. 1690. Apr. 5. Pont. I., & Inn. XII. ed. 1696.
Jan. 20. Pont. 5., alia nonnulla Generales.

Bullarii Rom. Contin. Pars VI.

ANNO
1690.

Dat. 6. Dec.
1690. An. 2.

ALEXANDER PAPÆ VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Particula
Constitutio-
num.

CUM (sicut accepimus) per Constitutiones
Urbanas nuncupatas Ordinis Fratrum Mi-
norum S. Francisci Conventualium nuncupatu-
rum à fel. rec. Urbano PP. VIII. prædecessore
nostro confirmatas inter alia in caput sextum Re-
gule ejusdem S. Francisci Tit. 6., cuius est haec
inscriptio ~ De Conventu Sanctorum Duodecim
Apostolorum de Urbe - dispositum reperiatur in
haec verba ~ Romanus Sanctorum duodecim Apo-
stolorum Conventus peculiaris providentia, Sancta
Reformationis disciplina, Sacrorum studiorum pro-
pagatione, divinarum rerum obsequio, ac temporalis
administrationis cura, quam diligentissime regendus
est, statim propterea, ut ex quibuscumque, tam
ultra, quam citra Montes Provinciis Patres, O
Frates, qui vita integrata, morum compositione,
ac sapientia inter ceteros conspicui sint, ibi de fa-
milia collocentur; sint tamen ad superiorum arbi-
trium amovibiles; inutiles vero Frates a Generali
Ministro omnino removeantur. Sint vero ea vita in-
nocentia, eaque puritate conspicui, ut nec Prelatu-
ras ambitione præventionis titulo, nec aliud quid-
quam, quod Religiosos viros dedebeat, ullo patto per-
quireat, vel attentare præsumat. Præmissa vero
tameſci saluberrime fuerint instituta, & ordinata
consilio, nihilominus non ita exacte, & accurate
ut par est obſerventur: Hinc est quod Nos
eadem præmissa prospero, felique dicti Conven-
tus regimini, & gubernio apprime conducibilis
est, & fore confiderantes, ac proinde perpetuo il-
lorum robori, & inviolabili obſervationi, & ne ea
in posterum ullo modo convelli, vel labefactari pos-
ſint, pro commissa Nobis celitus Pastoralis Officii
cura præcidere cipientes, Motu proprio, ac ex cer-
ta scientia, & matra deliberatione nostris, deque
Apostolica potestatis plenitudine, eadem præmissa
ex memoratis Constitutionibus excerpta tenore
præsentium perpetuo confirmamus, & approba-
mus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis ro-
bur adiucimus, ac ea omnia, & singula ab illis, ad
quos spectat, & pro tempore quandocumque spe-
ctabit, inviolabiliter, & inconcussè de cætero obſer-
vari mandamus, & præcipimus, illaque aduersus
quemcumque non usum, seu contrarium usum,
qui quovis modo prætendi, vel allegari posset, re-
ſtituimus, & plenarie reintegramus.

Caſa Con-
firmationis.

S. 1. Decernentes easdem præsentes literas
semper firmas, validas, & efficaces existere, &
fore, suosque plenarios, & integros effectus sorti-
ri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro
tempore spectabit, plenissime suffragari, nec de
subreptionis, vel obrepotionis, aut nullitatis vi-
tio, seu intereste habentium confensus, aliove
quolibet etiam quantumvis magno, & substanciali
defectu notari, impugnari, infringi, retrahiri,
seu ad terminos juris reduci, vel in contro-
versiam vocari, aut aduersus illas aperitionis oris,
restitutionis in integrum, aliudve quodcumque ju-
ris, facti, vel gratia remedium intentari, vel impetra-
ri, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudi-
ne paribus conceitto, vel emanato quempiam in Ju-
dicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse.

S. 2. Sicque, & non aliter in præmissis per quof-
cumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam
Caſarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E.
Cardinales, & alios quoslibet quacumque præ-
minentia, & potestate fungentes, & functuros, subla-
ta eis, & eorum cuiilibet quavis alteri judicandi, &
interpretandi facultate, & auctoritate, judicari,
& definiti debere; ac irritum, & inane, si se-
cus super his a quoquam quavis auctoritate scien-
ter, vel ignoranter contigerit attentari. Nec
ipsi præsentibus literis unquam derogari posse,
aut derogatum censeri per quacumque Literas

Clauſula.

Apo-

Apostolicas non facientes specificam, & individuam de eisdem praesentibus literis mentionem.

S. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Conventus, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariai quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die VI. Decembbris MDCXC. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXVIII.

Dat. 24. Aug.
1690. An. 1.

Condemnantur duæ theses, seu propositiones, una tamquam heretica, altera tamquam scandalosa, temeraria, & piarum aurium offensiva.

Feria v. die 24. Augusti 1690.

Exordium.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanae, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Quirinali coram Sanctiss. D. Nostro Alexander Divina Providentia Papa VIII., ac Eminentiss. & Reverendiss. Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra Hereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus D. N. ALEXANDER PP. VIII. non sine magno animi sui meroe audivit duas Theses, seu Propositiones, unam denuo, & in majorem Fidelium perniciem suscitari, alteram de novo erumpere; Et cum sui Pastoralis officii munus sit, oves sibi creditas a noxiis pascuis avertere, & ad salutaria semper dirigere, dictarum Thesem, sive Propositionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, ac deinde Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Cardinalibus contra hereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus sedulo commisit, qui plures, & mature discussis infra scriptis Thesibus, seu Propositionibus super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Suæ singillatim exposuerunt.

Propositiones condemnatae.

I. Bonitas objectiva consistit in convenientia objecti cum natura rationali: Formalis vero in conformitate actus cum regula morum: Ad hoc sufficit, ut actus moralis tendat in finem ultimum interpretativè: Hunc Homo non tenetur amare, neque in principio, neque in decursu vita sua moralis.

II. Peccatum Philosophicum, seu morale est actus humanus disconveniens natura rationali, & recte rationi. Theologicum vero, & mortale est transgressio libera divinae legis. Philosophicum quantumvis grave in illo, qui Deum, vel ignorat, vel deo actu non cogitat, est grave peccatum, sed non est offensa Dei, neque peccatum mortale dissolvens amicitiam Dei, neque æternam penam dignum.

Quibus peractis, Sanctissimus omnibus plene, & mature consideratis, primam Thesem, seu Propositionem declaravit hereticam, & uti talem damnandam, & prohibendam esse, sicuti damnat, & prohibet sub censuris, & penitentiis contra Hæreticos, & eorum factores in jure expressis; Secundam Thesem, seu Propositionem declaravit scandalosam, temerariam, piarum au-

rium offensivam, & erroneam, & uti talem damnandam, & prohibendam esse, sicuti damnat, & prohibet, ita ut quicunque illam docuerit, defendenter, ediderit, aut de ea etiam disputeraverit publice, seu privatim tractaverit nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, a qua non possit (praterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgere, nisi a pro tempore existente Romano Pontifice absolvi. Insuper districte in virtute Sanctæ Obedientie, & sub interminatio-ne Divini Judicij prohibet omnibus Christifidelibus, cujuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne predictam Thesim, seu Propositionem ad praxim deducant.

Alexander Speronus S. Romanae, & Universalis Inquisitionis Not.

Loco + Sigilli.

Die 24. Augusti 1690. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, Cancel. Apost., in Acie Campi Flora, ac in aliis locis solitis, & confectis Urbis, per me Franciscum Petrum D. N. PP., & Sma Inquisit. Curs.

Triginta, & una Propositiones tamquam temerariae, scandalosæ, male sonantes, injuriosæ, heretici proximæ, heresim sapientes, erroneæ, schismatica, hereticae respective damnantur, & prohibentur, easque vel docere, vel defendere tam publice, quam privatim sub pena excommunicationis interdicitur.

Feria v. die 7. Decembbris 1690.

XXIX.

Dat. 7. Dec.
1690. An. 2.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanae, & Universalis Inquisitionis in Palatio Apostolico Quirinali coram Sanctiss. D. N. Alexandro Divina Providentia Papa VIII., ac Emis, & Rmis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus D. N. ALEXANDER Divina Providentia PP. VIII. predictus: Pro Pastorali cura ovium a Christo Domino sibi commissa de earum salute sollicitus, ut inoffenso gradu per rectas feminas possint incedere, & pacua nimium perniciose in pravis doctrinis exhibita vitare, unius supra triginta Propositionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, & deinde Emis, ac Rmis Dominis Cardinalibus contra hereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus commisit, qui tantum negotium diligenter aggressi, eique sedulo, ac plures incumbentes, super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Suæ singillatim detulerunt.

Propositiones autem sunt infra scriptæ videlicet.

I. In statu naturæ lapsæ ad peccatum formale, & demeritum sufficit illa libertas, qua voluntarium, ac liberum fuit in causa sua, peccato originali, & libertate Adami peccantis.

II. Tametsi detur ignorantia invincibilis juris naturæ, haec in statu naturæ lapsæ operantem ex ipsa, non excusat a peccato mortali.

III. Non licet sequi opinionem, vel inter probabiles probabilissimam.

IV. Dedit semetipsum pro nobis oblationem Deo, non pro solis Electis, sed pro omnibus & solis Fidelibus.

V. Pagani, Judei, Hæretici, aliqui hujus generis nullum omnino accipiunt a Jesu Christo influxum, adeoque hinc recte inferes in illis esse voluntatem nudam, & inertem, sine omni gratia sufficienti.

VI. Gra-